

ควนหลงป่าเวณีสปีใหม่เมือง

ป่าเวณีสปีใหม่เมืองของล้านนาเชียงใหม่สำหรับฆราวาสได้เสร็จเรียบร้อยไปแล้ว รอบ

ถนนภายในคูเมืองเชียงใหม่ก็ไม่มีการเล่นสาดน้ำแล้ว ทุกอย่างเข้าสู่ภาวะปกติ หากแต่สิ่งที่เหลืออยู่ก็คือ ความประทับใจของผู้คนหลาย ๆ คนที่มีโอกาสมาร่วมงานป่าเวณีสปีใหม่เมืองในปีนี หลังจากทุกคนกลับไปทำงานใช้ชีวิตตามปกติ แต่สิ่งที่เหลือไว้หลังจากป่าเวณีสปีใหม่เมืองก็คือ ความสกปรกที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นขยะรอบคูเมือง หรือขวดเหล้า ขวดเบียร์ รวมไปถึงความสกปรกของน้ำภายในคูเมืองเชียงใหม่ ซึ่งไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงได้

อาตมภาพได้สังเกตเห็นว่าประเพณีของล้านนาเราได้มีพัฒนาการเปลี่ยนไปอย่างมากมายเหลือเกิน ป่าเวณีสปีแบบดั้งเดิมที่ดั้งเดิมเริ่มมีการปรับเปลี่ยนทุกคนมาเที่ยวเชียงใหม่ ไม่ได้มีเจตนาที่จะมาชื่นชมประเพณีวัฒนธรรมอันงดงาม แต่ทุกคนมาเพื่อที่จะปลดปล่อยอารมณ์ด้วยการเล่นน้ำสาดน้ำอย่างเมามัน มาเพื่อจะเต้นอย่างสุดฤทธิ์สุดเดช มาเพื่อตีหม้อเมายา มาเพื่อจะได้มีโอกาสได้โชว์เนื้อหนังมังสา ซึ่งมองดูแล้วก็เกิดความสลดใจเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งเหตุการณ์อย่างนี้จะเกิดขึ้นทุกปีในวันปีใหม่ของเมืองของเรา

หากถามชาวเชียงใหม่จริง ๆ แล้ว ทุกคนบอกเป็นเสียงเดียวกันว่า ปีใหม่เมืองไม่ได้เป็นของคนเมืองไปเสียแล้วทุกอย่างเปลี่ยนแปลงไปหมดแล้ว การรดน้ำก็ไม่ได้รดกันแบบสุภาพหรืออ่อนหวานแบบล้านนาซึ่งโบราณ การรดน้ำทุกคนจะเอาน้ำใส่ขันเงิน หรือที่เราเรียกว่า “สลุง” ก่อนที่จะรดน้ำต้องขออนุญาตกันก่อนเมื่ออีกฝ่ายหนึ่งยินยอมจึงจะรดน้ำกันได้ และจะไม่สาดน้ำอย่างรุนแรง ไม่มีการลวนลามกันและปะแป้งกันเหมือนอย่างทุกวันนี้ วันเนา หรือวันเนา ก็เป็นวันที่ชาวเชียงใหม่ต้องไปชนทรายกัน แต่ปัจจุบันแทบไม่เห็นใครจะไปชนทรายเข้าวัด ซึ่งบางวัดก็ได้เตรียมทรายไว้ให้แล้ว วันพญาซึ่งถือว่าเป็นวันที่เป็นมงคลที่สุดในรอบปี ก็ไม่มีผู้คนออกมาทำบุญตักบาตร ถวายตุง ฟังธรรม และสรงน้ำพระตามแบบโบราณแล้ว ป่าเวณีสปีของเชียงใหม่เราหากยังเป็นเช่นนี้อีกไม่นานความมีเสน่ห์ของเชียงใหม่ก็จะหดหายไปในปีสุดท้าย ป่าเวณีสปีใหม่เมืองของเราก็จะไม่มี ความแตกต่างจากสงกรานต์ในที่อื่น ๆ ซึ่งไม่จำเป็นต้องเดินทางมาชื่นชมถึงจังหวัดเชียงใหม่ก็ได้

ป่าเวณีสปีใหม่หากจะอนุรักษ์ให้มีความสวยงามและคงความเป็นล้านนาจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากทุกคนในเชียงใหม่ เพื่อจะได้คงความสวยงามและอ่อนหวานตามแบบล้านนาในสมัยก่อน หากเราไม่อนุรักษ์ ประเพณีของเรา ใครเล่าจะมารักษาให้เรา และในอนาคตประเพณีของเราอาจสูญหายไปในปีสุดท้ายก็เป็นได้

พระมหาอาวรณ์ ฐกริบุญโญ (ชัยประสิทธิ์)

ศูนย์ปฏิบัติธรรมวัดป่าเส้า (พันเส้า)